

MELLÉKHATÁS

Gyomormérgezésre gyanakodott. Az orvos megnyugtatta, a világ legtermészetesebb dolga történt, gyereke lesz. Kata néhány hónap múlva egészséges kislányt szült. Az apa elismerte volna az újszülöttet, de Kata csak annyit mondott, nem osztózik senkivel a gyerekén.

Kerülte a férfiak közeledését, a gyerek foglalta le minden idejét. Nemcsak lányos dolgokra, hanem focizni is megtanította, kerékpárral járták a természetet. A kislány jól tanult, a főiskolán ösztöndíjas lett. Kata gyakran emlegette, a te alakoddal világhírű modell lehetnél, de az bizonytalan foglalkozás. Nem kell diétáznod, jók a génjeid. Lánya egyre többet evett, de egy grammot se szedett fel, a főiskolai eredményei leromlottak, bulimiára gyanakodott, talán szerelmi bánat okozza. Az is baj, ha jó étvágyam van? – nevetett a lány. Huszadik születésnapján sokat evett a tortából, villával a kezében lefordult a székről, eszméletlenül feküdt a szőnyegen. Mentők vitték a kórházba. Súlyos cukorbetegséget állapítottak meg. Nehezen alkalmazkodtak az új napirendhez, diétához, injekciózáshoz. Legalább nem mérgező pirula, vágta anyja a fejéhez. A következő csapás a marokkói fiú felbukkanása volt. Összeköltözünk, ne próbálj lebeszélni azzal, hogy család. Neked sem volt, és nekem aztán végképp nem. Otthon ezek voltak lánya utolsó szavai, telefonon is ritkán beszéltek.

Kata nem találta a helyét az üres lakásban, munkahelyén a kolléganőitől kapott nyugtatót nem szedte be. Gyerekkorában alig bírta lenyelni a pirulákat, összerágva keserű volt, öklendezett. Nyelni kellett újból. Felöltötként a kisebb bajokra felírt gyógyszerek a fiókban gyűltek. Gyerekének se adta be az orvos által felírt antibiotikumot, házi módszerekkel kezelte. Gyakran mondta lányának, a jó génjeid mellett az is fontos, hogy én nem mérgeztem magam gyógyszerekkel. Éjszaka egyre nehezebben tudott elaludni, tévezett, olvasott, néha könnyvel a kezében aludt el, két-három óra múlva felébredt, másnap a munkahelyén nehezen teljesített. Barátnői altatót ajánlottak, és amikor főnöke rászólt, menjen haza és aludja ki magát, felíratta a gyógyszert. Otthon kétszer is elolvasta a tájékoztatót. Gyakori mellékhatás: a libidó megváltozása. Legalább a tendenciát írják meg: a libidó felerősödése vagy csökkenése? Most, hogy egyedül maradt, rá se néz többet egy férfitra, vagy az ellenkezője történik, válogatás nélkül ráveti magát arra, aki a közelébe kerül? Reggel telefonált a munkahelyére, a szabadságából kivenne néhány napot.

Este újból álmatlanul feküdt az ágyban. Felkelt, átválogatta ruha tárákat, zsákba gyűjtötte a kidobandó holmikat.

Vacsora helyett elővette a gyógyszeres dobozt, és még egyszer elolvasta a tájékoztatót. Libidó? Erre akart a legkevésbé gondolni, hogyan élt az elmúlt években. Ismét a tévé előtt töltötte az éjszakát, szerette volna, ha nem tolakodnak agyába a megválaszolatlan kérdések. Reggel a nappali szoba közepén álló fekete zsákról apja jutott eszébe. Anyja gyakran kiabált férjének, ha nem hagyod abba az ivást, a kukába kerülsz, fekete zsákba, temetésed se lesz. Lett. A temetésen, ötvenesen nem zsákot látott, hanem koporsót, havazott, és fehér lepel vont be mindent, csak erre emlékszik. Levitte a zsákot a kuka mellé, hogy kiguberálják a hajléktalanok, meleg holmi is volt benne.

Amikor kinyitotta a szemét, ismerős férfiarc hajolt föléje. Nem bírta mozdítani a karját, fejét is nehezen, látta a bekötött infúziót. Minden fehér volt, a szoba fala, az ágynemű, a férfi köpenye, és a haja is. Mintha az apja temetésén lenne, ahol mindent betemetett a hó. A férfi hangja ismerősen csengett, húsz év kellett ahhoz, hogy újból találkozzunk, utolsó percben hozott be a mentő, kiszáradás, két napig altattunk, de minden rendben lesz. Kata arca, nyaka vörös lett, amikor észrevette, hogy kórházi hálóing van rajta, két nappal ezelőtt valószínűleg levágták róla a pizsamát, meztelenül feküdt az orvos előtt. Nem mert a férfi szemébe nézni.

Húsz évvel ezelőtt házibuliban ismerte meg a fiatal medikust, azonnal beleszeretett. A fiú egy vörös hajú lánnyal táncolt, Kata várta, talán sorra kerül, közben egyik vodkás poharat a másik után itta. Nem szokott alkoholt fogyasztani, de biztatták, hajtsd fel egyből. Katának egyre jobb kedve lett. A medikus még mindig mással táncolt, lassú szám ment a magnón, partnere feje fölött gyakran nézett feléje, Kata rámosolygott. A következő emlékkép, fölé hajol a fiú, kiabálások, mentőt hívatok. Feje mintha kőből lenne, a fiú nyugtatja, lement a pulzusod, de idejében közbeléptem. Gyakran iszod le magad? Megrázta a fejét. A fiú egy teli vizes poharat hozott, Kata újból megrázta a fejét. Bízál bennem, nyáron már diplomás orvos leszek. A víz jót tett, fél óra múlva a medikussal táncolt, Ádámmal, már a nevét is tudta. A következő számnál együtt maradtak, szédült, de nem az italtól, és nem a táncból. Hajnal felé a fiú a fürdőszoba felé húzta, az ajtót bezárta, csókolóztak, vetkőztetni kezdte. Jólesett az érintés, de hirtelen pánik tört rá, ki akart szaladni a fürdőszo-

bából. Amíg kínlódott a kulccsal, a fiú átölelte, és a fülébe súgta, megmentettem az életedet, az enyém vagy! Kata ellökte, és kijött a fürdőszobából, többen kajánul mosolyogtak, a vörös hajú lány elfordította a fejét. Kata köszönés nélkül hazament. Otthon cirkusz fogadta, éjfélre várták haza. Bement a szobájába. Ádámmal gondolt, és nem csak aznap. Bánta ellenállását, máskor örült, hogy így tett, de kiverni a fejéből nem tudta. Majd összefutnak valahol, reményke-

dolgozom itt. És te? Egy lányom van, nem lakunk együtt, nem kéne felizgatni, súlyos cukorbeteg. Szívesen megvizsgálom, ez a szakterületem. Este visszajövök, ügyeletes leszek, minden érdekel, ami veled kapcsolatos, örülök, hogy sikerült ilyen szobát intéznem, itt kipihenheted magad.

Többször kérdezte a nővért, hány óra van. A nővér egy pirulát tett az éjjeliszekrényre. Én ilyesmit nem szedek, szólt Kata. Feküdt a sötétben, és biztos volt

Abafáy-Deák Csillag

dosod? Szedd be, jól fogsz aludni. Félek a mellékhatásoktól. Akkor ne szedd be, a félelem károsítja az immunrendszert. Reggel, ha beleegyezel, én visz lek haza. Jelez a csipogóm, jó éjt, és mintha lázat mérne, megérintette a nő homlokát. Kata a mosdónál a tenyeréből ivott vizet, abból, amelyekben az altató maradványai voltak. A nővér rázta fel álmából, kész a zárójelentés, délben jön a betegszállító, és hazaviszik. Felvette a szétszakított pizsamát, és várt. Hozták az ebédet, de

Küzdelem - linómetszet

dett. Soha többé nem látta a fiút. Kata ősszel más városban kezdte el tanulmányait, majd megszületett a kislánya.

Ádám megfogta a kezét, de Kata a vetkőztetésre gondolt, a két nappal ezelőttire. Kórházi hálóingét a vállánál lehúzta, ezt könnyű levenni, gomb sincs rajta. A férfi nevetett, akkor nagyon fiatalok voltunk. Hogy lehet, hogy húsz évig nem találkoztunk, megházasodtál? Igen, rögtön a diploma után, de elváltunk, a szakorvosi gyakorlatra más városba kerültem, fél éve

abban, hogy Ádám nem látogatja meg. Elvette az altatót az éjjeliszekrényről, a tenyerében szorongatta. A tájékoztató szövege jutott eszébe, a libidó, meg Ádám, és ez így együtt felkavarta, ekkor kopogtak. Az orvos az ágy melletti kislámpát kapcsolta fel, Kata így is látta, gyűrött a férfi köpenye, és borzas a haja. Nem tudtam hamarabb jönni, sürgős esetek érkeztek. Csipogóját az éjjeliszekrényre helyezte, most beszélgethetünk. Szétfeszítette Kata ökölbe szorított kezét, ott porladozott az altató. Minek dug-

nem bírt enni. Kiment, csendben nyitotta ki a nővérszoba ajtaját, Ádám szorosan a nővér mellett állt, és nevettek. Becsukta az ajtót, a szobájába szaladt. Sokáig várt. A betegszállító fiú hozta a zárójelentést. A mentőkocsiban nyitotta ki a borítékot. Seme előtt az aláírás helyén Ádám neve villódzott. Elindult vele az autó, éles sípolással.

Kinyitotta a szemét, a telefonja jelzett. Nem nézte meg. Az éjjeliszekrényén a kinyitott altató doboz. Kézbe vette. Egy pirula hiányzott.